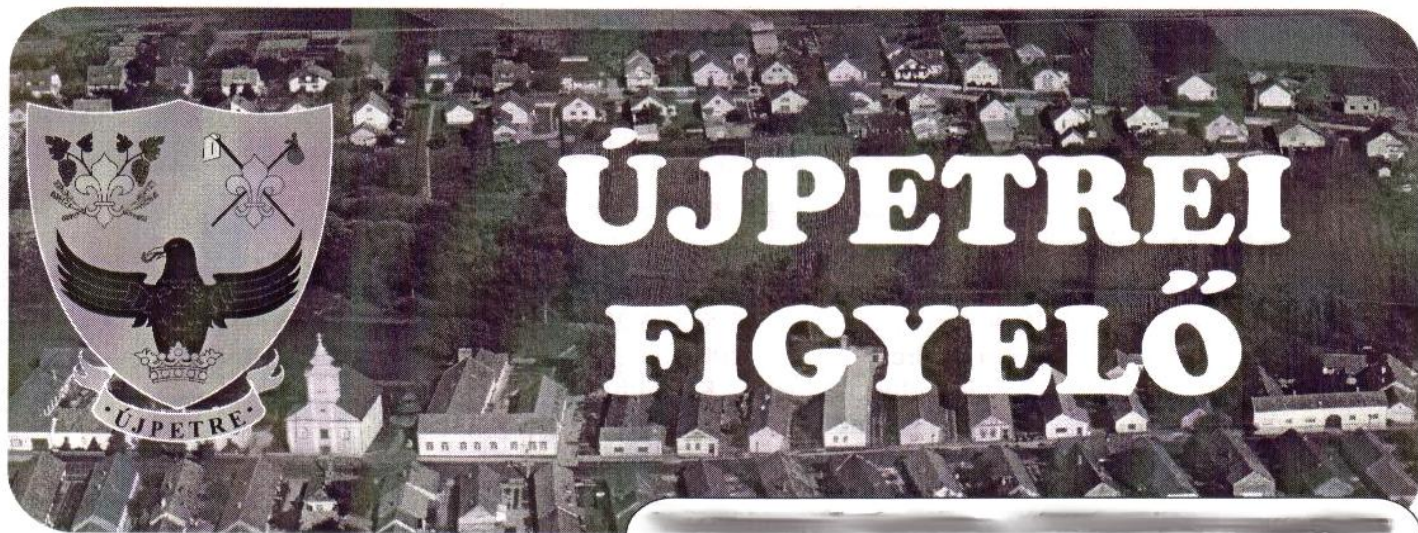

Fotó: Tám László

AZ ÖNKORMÁNYZAT HIVATALOS HAVILAPJA

Újévi köszöntő

Elfogytak a napok, decembernek vége,
Újévet hoz ismét Szilveszternek éje.
Durrognak a pezsgők, a petárdák szólnak,
Jó kedvű a világ, örül a sok jónak.

Számot vet az ember, az elmúlt rosszal, jóval,
Azt reméli, a 2010. év tele földi jóval.
Örök lesz a béke, a törődés, a szeretet,
Mosolyogni tudnak majd a felnőttek, s a gyerekek.

Elkerül a bánat, a betegség, a bú,
Boldog lesz a világ, nem lesz több háború.
Ebben bizakodunk, s így nyugodtabb a lélek,
A többit megoldja a jövő s az elmúló évek.

Legyen mindenkinek meleg vacsorája,
Reggeli, ebédje, vetett meleg ágya.
Bízunk a jövőben, legyen ami nincsen,
Reméljük, hogy így lesz, megsegít az Isten.

Boldog Új Évet kívánok a falu minden lakójának!

*Gaszt Árminné
polgármester*

Decemberi rendezvények

Az adventi hetekben az itt élőknek alkalma volt együtt várakozni, készülődni az ünnepekre. A nyugdíjasok tiszteletére tartott ünnepségen nagyon szép és igényes műsorral szórakoztatták a fellépők az időseket. A műsor nagy sikert aratott. A finom és bőséges vacsora is ízlett minden jelenlévőnek. A zene hallatán többen táncra is perdültek.

A jó hangulatú estén mindenki jól érezte magát. A rendezvényről felvételt (kisfilmet) készített a **Sághy-Sat Kft.**, amit a Bólyi TV csatornáján (**BTV**) már sokan láttak és elismerésüket fejezték ki.

Aztán **óvodásaink, iskolásaink** ünnepeltek a karácsonyt várva.

A „karácsonyi projekt napon” iskolásaink karácsonyi vásárt tartottak, majd a kultúrházban **Tám László fotóművész** diaporáma előadását nézhették meg. Igazán alkalomhoz illő előadást láthattak a Szent Föld címmel. A gyönyörű képek, az alárendelt zene és a kísérő szöveg nagy élmény volt a gyerekeknek.

Majd a templomban kis karácsonyi műsorral szerepeltek várva a karácsonyt.

A kultúrházban az iskolások által készített képeket láthattuk, ami a tehetségüket bizonyítja.

Este pedig az **Ifjúsági Egyesület** tartott adventi ünnepséget. A jelenlévők ünnepi, meghitt perceknek lehettek tanúi. A fiatalok igazi ünnepi hangulatot varázsoltak nekünk a karácsonyi égőkkel, a műsorral, a süteménnyel és a forró itallal.

A decemberi rendezvények valóban alkalmat adtak a falu gyerekeinek, fiataljainak és időseinek egyaránt, hogy együtt legyenek és lelkieken feltöltődjenek az ünnepeket várva.

Köszönjük mindazoknak, akik ezt lehetővé tették!

ANYAKÖNYVI HÍREK

Elhunyt:

Németh Jánosné Újpetre, Szabadság tér 10.
Kohut Lajos Újpetre, Petőfi u. 7.

Újpetre Község Önkormányzata Képviselőtestületének 12/2009.(XII.15.) sz. rendelete az önkormányzati tulajdonú víziközműből szolgáltatott ivóvízért fizetendő díjakról

Újpetre Község Önkormányzatának Képviselő-testülete a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. Törvény 16.§. (1.) bekezdésében, valamint az árak megállapításáról szóló többször módosított 1990. évi LXXXVII. Törvény 7.§.-ában kapott felhatalmazás alapján a vízdíjról a következő rendeletet alkotja:

1.§.

- (1.) A képviselő-testület a Tenkesvíz Kft. (továbbiakban: szolgáltató) által üzemeltetett önkormányzati tulajdonú víziközműből szolgáltatott ivóvízért fizetendő díjat (továbbiakban: vízdíj)

lakossági díj:	243,- Ft/m ³
közületi díj:	371,- Ft/m ³

összegben állapítja meg.

- (2.) Az (1.) bekezdésben megállapított vízdíjon felül valamennyi – a vízhálózatra csatlakozó – fogyasztó alapidíjat kell, hogy fizessen a csatlakozó vízmérő átbocsátó képességétől függően, az alábbiak szerint:

Vízmérő mérete (mm)	fizetendő alapidíj (Ft/hó)
13 – 20	192
25	446
40 – 50	1.590
80 – 100	2.540
150 –	9.530

- (3.) Az (1.) és (2.) bekezdésben megállapított díjak, amelyek együttesen képezik a szolgáltatás díját, az általános forgalmi adót nem tartalmazzák.
- (4.) A (2.) bekezdésben megállapított alapidíj a 38/1995.(IV.5.) Kormányrendeletben meghatározott vízmérők alapján történő számlázás költségeit is tartalmazza.
- (5.) Nem kell vízdíjat fizetni a közműhálózaton lévő tűzcsapról a tűzoltáshoz használt vízért.

2.§.

A fogyasztó által fizetendő vízdíj alapja a szolgáltatási ponton felszerelt vízmérővel mért vízmennyiség, ennek hiányában a vízdíjat az érvényes KöViM rendelet melléklete szerinti átalánnyal kell meghatározni.

3.§.

Ez a rendelet 2010. január 1-től lép hatályba. Ezzel egyidejűleg a 15/2007.(XII.15.) sz. rendelet hatályát veszti.

A rendeletet a képviselőtestület a 2009. december 14-i ülésén fogadta el. Kihirdetésre került 2009. december 15-én.

Spánné Csalos Beáta
körjegyző

Újpetre Község Önkormányzata Képviselőtestületének 13/2009.(XII.15.) sz. rendelete a köztisztaságról, valamint a települési szilárd hulladékkal kapcsolatos helyi közszolgáltatásról és annak kötelező igénybevételéről szóló 6/2003.(VI.1).Ök. sz. rendelete az alábbiak szerint módosul:

A közszolgáltatásért fizetendő díj 289,-Ft+áfa/ürítés, mely magában foglalja a díjbeszedés költségeit is.

Élelmiszersegély

Karácsony előtt élelmiszersegélyt osztott ki az önkormányzat a rászorultak részére az Gyermekétkeztetési Alapítvány jóvoltából. Ez alkalommal több, mint 8.200 kg tartós élelmiszer lett kiosztva, többek között liszt, cukor, müzli, tészták, sajt és tej. A mostani kiosztással együtt az alapítványtól az idei évben összesen 12.256 kg élelmiszer kiosztására került sor. A lakosság nevében köszönjük a Gyermekétkeztetési Alapítványnak az élelmiszersegélyt.

Kitüntetés

A Baranya Megyei Labdarúgó Szövetség **Ritter Jánosnak** a megye labdarúgó sportjáért végzett tevékenységéért „BARANYA MEGYE LABDARÚGÁSÁÉRT” díj „EZÜST” fokozatát adományozta.

Ritter Jánosnak kitüntetéséhez gratulálunk, és további sikereket, jó egészséget kívánunk!

*Gaszt Árminné
polgármester*

Negyven évig egy helyen szolgálatban és már másfél éve máshol nyugállományban!

Takaros, kedves környezet, meleg otthon és még melegebb fogadtatás jellemezte látogatásomat a Bóka család otthonában, ahogy mindig, ha valakit arra sodort az élet, vagy meghívásra érkezett is!

Bandi bácsi és Ildikó néni nagy egyetértésben, könnyes szemmel meséltek a múltból, családjukról, isteni szolgálatukról!

Kérdéseim olyan csodálatos, kedves, egyedi levélre készítette Bandi bácsit, hogy szeretném úgy megosztani mindenkivel, ahogy kaptam!

Mély tisztelettel, és csodálattal: **Erdeiné Csütörtök Teodóra**

Ildikó erdélyi magyar családból származik, akik magyarságuk miatt kellett 1946-ban Otthonról hazajönniük az Anyaországba. Így jöttek Budapestre, ahol végül is a Budai hegyekben, egy magánosan és üresen álló volt vadászházban teremtették meg a „kis Erdélyországot”. Ennek egyenes következménye lett Csaba sógor 1956 utáni, hazafisága miatti halálos ítélete, melyből végül 7 évi börtönbüntetés lett. András budapesti, hivatalnok családban

nőtt fel, 25 éves koráig volt fővárosi polgár. De már gyerekkorától vonzódott a falusi életformához.

Utolsó éves teológusként „exmissziós” szolgálatra a Budapest-Farkasréti prédikáló-állomásra kerültem állandó szolgálatra. Itt néhány fiatal is rendszeres látogatója volt a vasárnapi istentiszteleteknek. Belőlük szerveződött egy kis ifjúsági közösség. Itt ismertem meg későbbi Páromat, aki akkor még második osztályos gimnazista volt. Két év után házasodtunk össze és kerültünk együtt Baranyába, lekipásztori szolgálatra.

A közbenső két év segédlelkészi (kápláni) szolgálat ideje volt az Alföldön, először a Jászságban majd Nagykőrösön. Itteni „principálisom” dicsérte fel olyannyira Baranyát, hogy akkori püspöküknél jelentkeztem baranyai szolgálatra. Egy volt teológustársam Peterden töltötte kápláni évét, s ő is hívott, hogy jöjjek, legyek utódja, vegyem át tőle a gyülekezetet, amelyik önállósulni készül és az eldugott kis Peterdről átteszi a lelkészi székhelyét Újpetrére. (Ekkor még Peterdre csak földúton lehetett bemenni, az egy falusi iskolán és vegyesbolton kívül más infrastruktúra nem volt. Újpetrén viszont iskola, óvoda, bölcsőde, többféle bolt,

orvos, patika, fogorvos és jó autóbusz-csatlakozás Pécs felé!). Ám az akkori baranyai esperes ehhez nem járult hozzá, mert egy háromgyermekes lelkészcsalád is pályázott erre az állásra. Így Tóth Árpás lett az Újpetrén lakó lelkész, mi meg mehettünk Szigetvár mellé, Bűrüs-Váradra. Ott kezdtük közös életünket és 5 évig végeztük a munkát. Öt év után megürült az újpetrei lelkészi állás és akkor boldogan váltottunk, mert vasárnaponként a kis imaházban népes, 20 - 25 fős gyülekezet hallgatta az Igét.

Aztán ebből negyvenegy évi legyökerezés lett. Ideköltözésünkkel négy gyermekünk volt, Levente 4 éves, Koppány 3, Emese 2, Zsombi pedig 3 hónapos csecsemő. Eleinte nehéz volt megszokni, hogy német és katolikus faluban élünk. A reformátusok kb. 20%-os kisebbségben, meglehetősen megosztottságban élnek. Nagyrésztük Felvidékről kitelepített család, akik visszahúztak előző lelkészükhöz (aki maga is felvidéki származék volt) és állandó kritikával illették az erősen más mentalitású Bóka-családot. Arról nem is szólva, hogy a négy gyermek után még születtek az apróságok, „ahogy az Isten adta”. Ekkor már tudtuk, hogy „Az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse JUTALOM” (127. Zsoltár). Először a katolikus családoktól kaptuk a csodálkozó elismerést, majd a segítőkészséget is a Tanács részéről. Rittinger Engelmbertné, Magdika volt egyik legfőbb pártfogónk. Aztán szépen elfogadott a gyülekezet, a szolgálati terület is bővült, amikor Kistótfalu lelkészi állása megüresedett, ide lett csatolva Kistótfalu, Vókány és szórványai. A gyermekek nőttek, hála Istennek egészségesen. Bekerültek az Óvodába majd az Iskolába. Jöttek a barátok, barátnők, szomszéd gyerekek. Volt olyan korszak, amikor 2 -3 pótgyerekünk is élt nálunk naphosszat, különösen az „egyke” gyerekek találták meg itt a testvéri kapcsolatokat, családpótlékot. Ildikó így lett „Éde” (az édesanyából rövidült becézéssel) és mind máig vannak olyan fiatalok, akik így szólítják és tegezik, mint a saját gyermekeink. Megemlíthető még az újpetrei plébánosokkal való jó, mondhatni testvéri kapcsolat (Ónodi János, Kaufmann Ferenc, Wolleszky Tibor, Horváth Sándor, Nyulász György hogy csak egy néhányat említsek). Ebből adódott, hogy rendszeressé váltak olyan alkalmak, amikor szószékcserével egymás alkalmain együtt vett részt az egész falu, felekezeti különbség nélkül. Katolikus és református asszonyok együtt gyúrták a száraztésztát református szeretetházaknak, s gyakori lett a közös szertartással végzett, „ökumenikus” esküvő. No és az évek során át működő, havi egy alkalommal tartott nyitott „házi bibliakör”, házaspárok és mindkét lelkész részvételével. Ahogy János apostol írja: „Sok mondanivalóm volna még”(Jn. 3. lev. 14.)

Amikor megalakult a faluban a Német Nemzetiségi Énekkar, Ildikó asszony ennek lelkes tagja lett. Példát akarva ezzel is adni: ismerjük meg és becsüljük meg egymás kultúráját! Egy kicsit szabadabb politikai légkörben elkezdődött a németországi kitelepített rokonsággal a kapcsolat, ebből fakadóan kölcsönös látogatások. A Bóka - család pedig a sok gyerek révén lett ismertté külföldi református gyülekezetek és családok előtt. Ebből továbblépve került sor egy Északnyugat-Németországi református közösséggel történő ismerkedésre, melynek eredménye a mindmáig tartó ostfrieslandi kapcsolat, ahonnan idén is jött egy házaspár látogatóba, de egy kiskassai kislányt is befogadtak egy évre szakmai gyakorlatra. Ez természetesen nem maradt a református gyülekezeten belül, bekapcsolódtak katolikusok is. Másik, hosszantartó kapcsolat egy svájci kisvárossal eredményezte, hogy a kórus és a német tánccsoport meghívást kapott az ottani fellépésre. És Hollandia! Nyaranta oly gyakorisággal jöttek holland látogatók Újpetrére, elsősorban a vasárnapi református istentiszteletekre, hogy olykor kétnyelvű (magyar - holland, magyar - német) volt a liturgia. Így segítettünk Újpetre nevét ismertté tenni Európában, még jóval az Unió csatlakozás előtt.

Most Vókányban éldegélünk. Újpetrei lakásunk a református egyház szolgálati lakása, amelyet a szolgálati viszony megszűntével kiürítve tartozik a lelkipásztor visszaadni gyülekezetének. Sokáig keresgeltünk egy helyet, ahol öreg napjainkat leélhetjük. Végül egy holland baráti, keresztyén testvéri kapcsolat révén kerültünk Vókányba, ahol ők megvették egy ingatlant (Rákóczi utca 19), s nekünk haszonélvezeti jogot jegyeztetve be.

Itt vagyunk a Csukma-hegy és Gombás-hegy lábánál, és otthonunk éppoly nyitott, mint Újpetrén. Bárkit és bármikor szívesen látunk! Ildikó szíve örül, hogy a messziről sóváran nézett „hegyei” karnyújtásnyira kerültek. De a szívünk ott maradt Újpetrén - gondolom, ez érthető! Halottaink és emlékeink oda kötnek, most már alighanem örökké!